

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/331/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212723
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5313212723.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci navrhovateľa: J. Č., nar. X.XX.XXXX, T.G..Š. XXXX, Č., právne zastúpený JUDr. Petrom Pohančenikom, advokátom, Palárikova 93, Čadca, proti odporcovi L. U., nar. X.X.XXXX, Č. XXX, v konaní o zaplatenie 221.682,80 Kč s príslušenstvom

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 221.682,80 Kč spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2. 10. 2008 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1472,28€ do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Peter Pohančeník, advokát, vo P. H..U., č.ú. U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXX.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť sumu 40€ titulom súdneho poplatku za návrh na účet Okresného súdu v Čadci do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť sumu 478,50€ titulom súdneho poplatku za návrh na účet Okresného súdu v Čadci do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím návrhom podaným na súd dňa 5. 12. 2013 žiadal súd, aby odporcu zaviazal zaplatiť mu sumu 240.000,-- Kč spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2. 10. 2008 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a zároveň aby mu nahradil trovy konania.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že v mesiaci jún 2008 ho oslovil odporca, a ponúkol mu prácu takou formou, aby zabezpečil pre neho pracovníkov - brigádnikov na stavbu J. T. V. s tým, že zabezpečení pracovníci, ako aj on, budú pracovať na tejto stavbe pre odporcu v pracovnom pomere. Následne po týždni až dvoch mu oznámil odporca, že má finančné problémy, a požiadal ho o pôžičku, ktorú si nemohol odporca vybaviť z dôvodu zablokovaných účtov a dlhov voči svojmu spoločníkovi. Keďže odporca vedel, že jeho príjem je nízky, navrhol mu, aby požiadal o pôžičku svoju matku a otca. V dôsledku toho si jeho matka T. J. Č. zobrala dňa 20. 7. 2008 pôžičku vo výške 150.000,-- Sk, čo je prvý záväzkový vzťah pôžičky, a ktorý spolu s úrokmi z omeškania a poplatkami predstavoval sumu 199.236,-- Sk. Jeho matka mu požičanú sumu ihneď po prevzatí dňa 1. 7. 2008 v prítomnosti svedka X. požičala s tým, že mala vedomosť, že on ako jej syn túto sumu požičia odporcovi, ktorý na ňu čakal v Českej republike na vyššie uvedený účel, pričom ide o druhý záväzkový vzťah pôžičky. Splatnosť bola dohodnutá do troch mesiacov, teda do 1. 10. 2008. Celkovo vo výške pôžičky, úrokov z omeškania, poplatkov, aby matke nevznikla škoda. Tretí záväzkový vzťah vznikol medzi navrhovateľom a odporcom, kedy navrhovateľ odovzdal celú požičanú sumu odporcovi s tým, že mu vráti požičanú sumu 150.000,-- Sk spolu s úrokmi a poplatkami, a zároveň aj peniaze, ktoré matka navrhovateľa vybrala

v hotovosti zo Slovenskej sporiteľne z účtu dňa 5. 7. 2008 v sume 10.000,-- Sk, 6. 7. 2008 v sume 12.500,-- Sk, a 7. 7. 2008 v sume 42.000,-- Sk, v celkovej výške 240.000,-- Kč vrátiť navrhovateľovi v splatnosti do 90. dní po zaplatení dodávateľom. V trestnom konaní bolo preukázané, že zhotoviteľ vyplatil odporcu od 10.10.2008 do 20. 3. 2009, odporca má však zablokované účty, preto nevrátil navrhovateľovi pôžičku v lehote splatnosti, ktorú nevrátil až doteraz, hoci zo začiatku nespochybňoval základ, ani výšku dlhu vzhľadom k uznaniu záväzku, až následne začal spochybňovať základ dlhu, tvrdil, že ide o obchodno-právny, a nie o pracovno-právny a občiansko-právny vzťah, neskôr aj výšku tak, že navrhovateľ nešpecifikoval a nepreukázal finančné prostriedky, ktoré boli vynaložené na mzdy, ubytovanie, dopravu, náradie. Motívom pôžičky odporcu bola jeho zadlženosť, nemal z čoho pokrývať náklady na stavbu J. T. - V., ktorej bol zhotoviteľom vo vzťahu k objednávateľovi, čo však navrhovateľovi zatajil, a podviedol ho. Otec navrhovateľa v tom období ako ručiteľ pôžičky pre matku dostal mozgovú príhodu, a matka zintenzívnila tlak na navrhovateľa na vrátenie pôžičky. Preto si navrhovateľ dal za prítomnosti svedka X. podpísať odporcovi uznanie záväzku vrátiť dlh 240.000,-- Kč do 1. 10. 2008, pričom odporca uznanie v prítomnosti svedka podpísal, nespochybnil ani základ, ani výšku, ani dôvod dlhu. Spochybňovať ho začal až v rámci súdnych konaní. V prvom polroku 2009 zaplatil odporca navrhovateľovi sumu 10.000,-- Kč a 22. 7. 2009 sumu 300,-- €. Svoj dlh uznal aj svojím správaním, chcel platiť naturálne úpravou bytu, balkónov, pred svedkami ho nespochybnil. Manželstvo odporcu vzniklo 9. 4. 1994, zaniklo právoplatnosťou rozsudku 11C/111/2010 zo dňa 12. 10. 2010. Dňa 10. 11. 2008 sa odporca vzdal majetku, prepísal dom na ženu, čo počas BSM nie je možné. Odporca sa takto zbavoval majetku. Splatnosť pôžičky bola dňa 1. 10. 2008, navrhovateľ si v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, a riadne v ňom pokračoval. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí 3To/24/2013 zo dňa 27. 6. 2013 konštatoval, že objektívne je preukázaný len dlh obžalovaného voči poškodenému, výšku obžalovaný namieta. Vzťah medzi navrhovateľom a odporcom nebol obchodno-právny, ale pracovno-právny a občiansko-právny, takisto aj vzťah robotníkov, ktorých zabezpečil pre odporcu navrhovateľ. Ako dôkazy má súd vyžiadať od odporcu zmluvu o dielo, a oboznámiť sa s výsluchom svedkov v rámci trestného konania 1T/76/2010 (zápisnica zo dňa 14. 1. 2011), z ktorých vyplýva, že L. X., Z. U., T. S., C. Y. robili podľa pokynov zamestnávateľa odporcu, nie ako samostatní poddodávateľia. Povinnosť vyplatiť mzdy brigádnikom vznikla odporcovi ako zamestnávateľovi, a nie jemu, navrhovateľovi ako poddodávateľovi, ktorým nebol, pretože takýto predmet činnosti podľa živnostenského listu ani nemohol vykonávať. Z tohto dôvodu ani nemal dôvod, ani právo fakturovať odporcovi cenu diela, preukazovať mzdové náklady. Keďže odporca nemal peniaze na vyplatenie miezd, bolo dohodnuté, že on mu na to požičia požičaním peňazí od matky, pričom on ako navrhovateľ vyplácal pracovníkom mzdy podľa pokynov odporcu, čiže odporca svoj záväzok vyplatiť im mzdy plnil prostredníctvom jeho ako navrhovateľa, ale išlo o záväzok odporcu. Uznanie dlhu je platným právnym úkonom, je spísané v písomnej podobe, obsahuje prísľub veriteľa zaplatiť dlh 240.000,-- Kč do 1. 10. 2008, je v ňom uvedená výška dlhu. Pokiaľ nie je uvedený dátum a dôvod dlhu, nemá to dopad na platnosť právneho úkonu, nakoľko medzi navrhovateľom a odporcom išlo o jediný prípad dlžoby odporcu voči navrhovateľovi. Nemožno teda hovoriť o neurčitosti právneho úkonu, keďže jeho splatnosť bola uvedená dňom 1. 10. 2008. Dôkazné bremeno na vyvrátenie domnienky sa presúva na odporcu, ktorý musí preukázať, že dlh v čase uznania vo výške 240.000,-- Kč neexistoval.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že odporca vo svojej výpovedi klame, pracoval pre neho neoficiálne, riadne fyzicky na stavbe, taktiež mu zabezpečil brigádnikov, pričom on mal zaplatiť brigádnikom sumu 100,-- Kč, a jemu mal zaplatiť odporca 120,-- Kč. V tom čase nebol podnikateľom v oblasti stavebníctva, taktiež ani v Českej republike nemal živnosť, všetko bolo neoficiálne. Zabezpečil odporcovi štyroch až piatich brigádnikov na stavbu v Hlučíne, avšak odporca nemal peniaze na ich vyplatenie, preto ich prvé dva týždne vyplatil on zo svojich peňazí, a potom už nemal peniaze ani on. Pokiaľ aj odporca nejaké peniaze dostal, mal dostať 2.600.000,-- Kč, tieto musel povracať, nakoľko mal veľké dlhy, napríklad pánovi W. dlžil 600.000,-- Kč. Nemohol vystaviť odporcovi faktúry, nakoľko nemal v Čechách živnosť na stavebné, ani iné práce na Slovensku, len na reštauračné práce. Jeho matka si zobrala pôžičku vo výške 150.000,-- Sk, ktorú mu odovzdala, tieto peniaze on následne odovzdal odporcovi, takže matka si brala pôžičku za tým účelom, aby ich poskytla odporcovi. Sumu 240.000,-- Sk tvorí istina 150.000,-- Sk, poplatky a pôžičky, a ďalšie výbery vo výške 10.000,-- Sk, 12.500,-- Sk a 42.000,-- Sk z účtu jeho matky. V tom čase bol s odporcom veľmi dobrý kamarát, spolu veľmi dobre vychádzali. Matka mu nedala peniaze na auto, na auto si zobral úver, ktorý riadne spláca.

Odporca na pojednávaní uviedol, že s návrhom nesúhlasí, navrhovateľ ho oslovil, že má brigádnikov na prácu, ktorú on vykonával v V.Č., že mu ich poskytne, a bude mu fakturovať 100,-- Kč za jednu odrobenú

hodinu za jedného brigádnika. Tak to bolo povedané aj na Polícii. Navrhovateľ priznal, že mal ľudí u neho, preto vznikla dlžná suma 100.000,-- Kč, ktorú mu je ochotný zaplatiť po tom, čo mu vystaví faktúry podľa odrobených prác, tieto doteraz navrhovateľ nevystavil. V Hlučíne mu dával na papiere zálohy, napríklad 10.000,-- Sk, 5.000,-- Sk, ktoré aj podpísal. Potom prišiel za ním navrhovateľ s papierom, kde bola napísaná nejaká suma, že si požičal peniaze od jeho matky, on však v tom čase peniaze nepotreboval, pretože mal k dispozícii 2.600.000,-- Kč, od pani Č. peniaze nepotreboval. Tieto ona vybrala a dala ich synovi na kúpu auta. On má k dispozícii šichtovnicu o prácach, ktoré vykonávali brigádnici. Navrhovateľ pracoval pre neho ako subdodávateľ, dal mu štyroch študentov, dohodli si hodinovú sadzbu, a on vyplácal pána Č., a pán Č. svojich brigádnikov. Neuznáva uznanie záväzku, teda zdrap papiera, na ktorom bolo napísaných 240.000,-- Kč, takých papierov podpísal veľa. Podpis na papieri je jeho čiastka bola dopísaná. Za robotníkov dlží navrhovateľovi 80.000,-- až 90.000,-- Kč, za túto sumu by mu bytové jadro zrekonštruoval. Nie je pravdou, že by mal dlh voči W., on ho zažaloval, on však dlh voči nemu nemal. Zmluvu o dielo a fakturácie má k dispozícii, stavebné denníky má firma C.. S navrhovateľom nemá podpísanú žiadnu zmluvu, dohodli sa ústne. Nevie, prečo brigádnici vypovedali, že práce vykonávali pre neho, keď ich vyplácal pán Č.. Je pravdou, že vždy povedal pánovi Č., čo títo ľudia majú robiť, pretože boli rozdelení na odborníkov a laikov, ktorí vykonávali len pomocné práce. On bral pána Č. ako firmu, pretože on zohнал tých ľudí, sám si ich platil, platil im ubytovanie, mal ich prihlásiť aj na sociálne a zdravotné. Obaja si písali šichtovnice. Má za to, že obaja boli živnostníci. Pán Č. bol subdodávateľ, každá firma berie subdodávateľov. Išlo o dielo za 6 miliónov. On si žiadne peniaze od pani Č. nepožičal, a pán X. je taký svedok, ktorý podpíše aj tretiu svetovú.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že zotrávajú na podanom návrhu, žiadajú aby súd konanie zastavil o sumu 18 317,20 Kč, taktiež zotrávajú na písomnom vyjadrení, ktoré doložili súdu dňa 3. 9. 2014, kde poukazujú predovšetkým na zmluvu o dielo medzi C. X. a odporcom a obchodné podmienky, ktoré boli súčasťou tejto zmluvy a z ktorých vyplýva, že odporca mohol použiť subdodávateľa na stavbe iba s písomným súhlasom objednávateľa stavby, C. X.. Nakoľko odporca nepreukázal, žeby takýto súhlas mal nepredložil žiaden dôkaz, netvrdil to ani v tomto konaní, ani v rámci trestného stíhania evidentne takýto súhlas nemá a subdodávka medzi navrhovateľom a odporcom sa uskutočniť nemohla. Z uvedeného vyplýva, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom nebol obchodnoprávny ale výlučne pracovnoprávny. Navrhovateľ nepracoval ako podnikateľský subjekt pre odporcu ale ako zamestnanec prípadne osoba na základe iného než pracovného pomeru podľa Českého zákonníka práce, to sú tzv. dohody o prácach mimo pracovného pomeru. Teda nejde o obchodný vzťah a z toho dôvodu nemožno dôjsť k nejakej fakturácii zo strany navrhovateľa. O tomto svedčí aj dôkaz, ktorý odporca doložil do súdneho spisu a to je evidencia dochádzky, z ktorého vyplýva, že samotný odporca viedol týchto ľudí ako svojich zamestnancov, pričom udáva, že zamestnávať ich mal samotný navrhovateľ. Porovnaním výpovedi svedkov v trestnom konaní, ktorý sa vyjadrovali pre koho pracovali vyplýva, že napríklad X. L., W. J., U. a ďalší pracovali na tejto stavbe, na stavbu ich priviezol navrhovateľ, ale z evidencie dochádzky vyplýva, že ich viedol ako svojich zamestnancov odporca. Jednoznačne na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané prevzatie pôžičky, a to aj písomným dokladom, ktorý odporca podpísal, že si vzal od navrhovateľa pôžičku v celkovej výške 240 000,-- Kč, ktorú doposiaľ nesplatil. Jeho obrana vo vzťahu k tomu, že podpis je jeho, ale suma je iná je vyvrátená. Taktiež s nazretím do samotného textu, že suma bola dopísaná je to možné jednoznačne vylúčiť. Iná suma, ktorá by tam mohla byť napísaná by bola skutočne len suma 40 000,-- Kč. Ak odporca uhradil 10 000,-- Kč a 300,-- Eur, čo činí približne 20 000,-- Kč, a zároveň sa zaviazal, že zrekonštruuje kúpeľňu a za zbytkovú sumu 20 000,-- Kč sa rekonštrukcia kúpeľne nedá urobiť. Svedok X., ktorý bol vypočutý uviedol, že sumu videl napísanú už predtým, než dal navrhovateľ vyhlásenie na štadióne podpísať odporcovi. Obrana odporcu je účelová. Napriek výzve súdu nepredložil žiadne doklady na svoju obranu. Tieto doklady sú nútený predkladať oni. Bolo preukázané, že pôžička bola poskytnutá, nebola splatená, okrem dvoch súm zbytok nebol. Žiada opraviť výpočet, ktorý na predchádzajúcom pojednávaní uviedol navrhovateľ sudkyňi na čl. 5 spisu, resp. tento doplniť. Istina pozostáva zo sumy 150 000,-- Sk, ako pôžička, ktorú si zobrala pani Č.. Celkové náklady spojené s touto pôžičkou vo výške 49 236, 60 Sk a ďalej výbery vo výške 10 000,-- Sk a 12 500,-- Sk a 42 000,-- Sk. Tieto sumy dokopy tvoria sumu 263 736, 60 Sk, čo je na prepočet 8 754, 45 Eur. Kurz Českej koruny k Euro dňa 11. 09. 2014 bol 27,724 Eur. Po vynásobení sumy v eurách 8754, 45 Eur x 27, 724 dostaneme sumu 242 708, 37 Kč, pričom oni žalujú len sumu 240 000,-- Sk, akú má zaznačenú navrhovateľ vo svojich poznámkach a ktorú sumu odporca aj uznal a podpísal v týchto poznámkach. Zo sumy 240 000,-- Kč žiadajú odpočítať sumu 10 000,-- Kč a sumu 300 Eur (po prepočte kurzom = 8317, 20 Kč). Takže z celkovej sumy 240 000,-- Kč žiadajú odpočítať sumu 18 317, 20 Kč, pričom vychádza suma 221 682, 80 Kč. O sumu 18 317, 20 Kč teda žiadajú zastaviť konanie.

Okrem výsluchu účastníkov súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s celým spisovým materiálom, ako aj výsluchom svedkov.

Svedkyňa T. J. Č. na pojednávaní uviedla, že na požiadanie svojho syna, aby mu požičala peniaze pre pána U., ktorý mal v tom čase finančné problémy, a jej syn v tom čase s nevestou si plánovali kúpiť auto, mali vybavený úver, teda peniaze zo svojich zdrojov zohnať nemohol. Najskôr požiadala otca, teda jej manžela, ktorý jej potom uviedol, že syn má problém so zamestnávateľom, u ktorého brigádoval, že ten má zablokované účty, aby im pomohli. Syn jej telefonoval, že príde domov 30. 6. večer, či by nemohla pôžičku vybaviť, tak išla do sporiteľne, vybavila 150.000,-- Sk, keď vyšla von, tieto peniaze synovi odovzdala pred sporiteľňou, kde ju čakal aj so zmluvou s tým, že U. jej vyplatí všetky poplatky s tým spojené, aby ona nebola škodná. Pôžička mala byť vrátená do troch mesiacov. Celková suma bola okolo 199.000,-- Sk. Peniaze dala synovi za prítomnosti pána X., pričom synovi dávala pre pána U. aj ďalšie peniaze, ktoré vybrala z účtu, pretože nebolo z čoho robotníkov vyplatiť, a hrozilo, že títo chlapi odídu domov, a vykašlú sa ako na odporcu, tak aj navrhovateľa, a pôjdu zarobiť, kde im peniaze dajú. Aj jej syn už mal vložené peniaze do tejto brigády, bola tam tá pôžička, nemohol sa na to vykašľať, keď už peniaze odovzdal U.. Odporca peniaze nevracal, potom prišla do toho choroba jej manžela, kvôli ktorej peniaze potrebovala, a musela si požičiavať od rodiny. Išlo o vážnu chorobu, jej manžel potreboval ísť do Bratislavy na operáciu. U. sľuboval, že peniaze začne splácať. Snažila sa ho kontaktovať telefonicky, telefón nezdvíhal, až keď mu napísala sms-ku, že všetko začne riešiť súdnou cestou, sa jej ráno ozval telefónom, a uviedol jej, že jej nechá peniaze v obchodnom dome O.. To bolo 22. 7. 2009, kde jej aj pani B. odovzdala sumu 300,-- €, ktorú si dala podpísať, pretože odporcovi nedôverovala. Keď išla za manželkou odporcu, že už naozaj nemala peniaze, táto jej účelovo uviedla, že sa rozvádajú. Na trestné pojednávania sa odporca nedostavoval, dostavili sa oni, svedkovia. Odporca dlh, ani výšku nespochybnil. Pôžičku dala odporcovi, a ostatné výbery, tieto peniaze dala navrhovateľovi na vyplatenie brigádnikov.

Svedok L. X. na pojednávaní uviedol, že si trvá na svojej výpovedi v celom rozsahu tak, ako vypovedal v trestnom konaní. Vie o tom, že navrhovateľ si peniaze požičiaval, aby ich ako brigádnikov vyplatil. Jeho mama vybavila v sporiteľni pôžičku, kde pred sporiteľňou navrhovateľovi peniaze dala, on ich pred ním dal všetky odporcovi. Taktiež vie o tom, že odporca podpísal navrhovateľovi na futbalovom štadióne uznanie dlhu, bola tam suma 240.000,-- Kč. Bol od nich vzdialený na 7 - 8 metrov. Navrhovateľ to mal napísané v zošite, s ktorým išiel za odporcom. Predtým videl celú napísanú sumu v aute. Odporca sa nijako nedohadoval, jednoducho to podpísal. Jemu navrhovateľ uviedol, že potrebuje zohnať brigádnikov na vykonanie prác pre U.. Prácu pre nich prideloval odporca, tento ich aj vyplácal. Predtým odporcu nepoznal, spoznal ho až počas prác. Vie o tom, že odporca zaplatil navrhovateľovi sumu 10.000,-- Kč a 300,-- €.

Zo zmluvy o dielo uzatvorenej medzi objednávateľom: C. Ž., a. s. X. a zhotoviteľom L. U. - J.. Q.. B.. súd zistil, že ide o dodávku na časť diela „D. L. T., V., G. H. J.“. Z bodu II bod 2.2 vyplýva že zhotoviteľ sa zaväzuje previesť predmetné dielo na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo, z bodu VII pod bodom 7.1 zhotoviteľ záväzne prehlasuje, že osoby, ktoré sa budú v súvislosti s plnením predmetu tejto zmluvy pohybovať v mieste sú v pracovno-právnom alebo v obdobnom vzťahu k zhotoviteľovi. Uvedená zmluva bola podpísaná dňa 18. 06. 2008. Jej súčasťou sú obchodné podmienky č. 800W487, kde pod bodom 6.16 sa udáva, že zhotoviteľ nie je oprávnený zadať prevedenie celého diela tretej osobe či osobám. Podľa bodu 6.17 zadať prevedenie časti diela tretej osobe (subdodávateľovi) je zhotoviteľ oprávnený len za dodržania podmienok stanovených zmluvou po písomnom súhlase objednávateľa.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 031 333 5637 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a J. Č. H. T. Č. súd zistil, že predmetom zmluvy je úver vo výške 150 000, - Sk. Celkové náklady spojené s úverom vo výške 49 236, 60 Sk. Výška splátky mesačná 3259, - Sk. Splatnosť prvej splátky je dňom 20. 07. 2008. Uvedená zmluva bola podpísaná dňa 01. 07. 2008.

Súd sa ďalej oboznámil s výpismi zo U. U. na meno J. Č., ako aj výpiskami z diára navrhovateľa.

Zo spisu Okresného súdu v Čadci 1T/76/2010 súd zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline 3To/24/2013-268 zo dňa 27. júna 2013 bol zrušený rozsudok Okresného súdu v Čadci 1T/76/2010 zo dňa 22.11.2012. Týmto rozsudkom bol odporca L. U. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry. Z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a pokiaľ ide o náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie. V odôvodnení tohto rozsudku sa uvádza, z vykonaných dôkazov nesporne vyplýva, že odporca sa dohodol s navrhovateľom na vykonaní prác s tým, že za tieto odporca zaplatí navrhovateľovi až po tom, čo peniaze obdrží odporca od zhotoviteľa stavby. Uznanie dlhu podpísal odporca až neskôr, keď prišiel za ním navrhovateľ, pretože obžalovaný mu peniaze nevracal. Peniaze mali byť vyplatené podľa tvrdenia navrhovateľa do 1. 10. 2008. Z vykonaných dôkazov možno konštatovať, že odporca dlží navrhovateľovi za vykonané práce peniaze avšak výška sumy nebola objektívne preukázaná, 240 000,- Kč nepozostáva len z výplaty robotníkov, ale aj iné náklady v súvislosti s prácami vykonávanými v ČR ako ubytovanie, doprava, náradie. Objektívne je preukázaný dlh odporcu voči navrhovateľovi výšku ktorého odporca namieta. Z tohto dôvodu bol navrhovateľ odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Zo spisu 11C/179/2010 má súd preukázané, že návrh navrhovateľa J. Č. o určenie neúčinnosti právneho úkonu, a to prehlásením L. U. a zápis rozostavaného rodinného domu postaveného na parcele ČKN č. 1637/2 K U Čierne listinou Z 4041/2008 zo dňa 10.11.2008 na správe katastra je voči navrhovateľovi právne neúčinný, bol zamietnutý a to aj z dôvodu, že zostala sporná samotná existencia, základ a výška pohľadávky. Zo zápisnice zo dňa 12. 10. 2010 vyplýva, že) manželka odporcu uviedla, že sa rozhodli postaviť si vlastný rodinný dom, rozhodli sa predať byt a finančné prostriedky z tohto predaja dala odporcovi v domnení, že pokryje preddavok na materiál na stavbu domu, pričom pri celkovom vyúčtovaní zistila, že tieto peniaze chýbali, odporca ich bez jej vedomia použil na podnikateľské účely, pričom finančné problémy sa v ich manželskom vzťahu ťahajú najmenej tri roky. Vo veľkej miere ho podporovala finančne aj pre podnikateľské účely, veľakrát pýtal požičať peniaze, že nemá pre svojich zamestnancov. Má vedomosť o tom, že za jej manželom chodili zamestnanci a viacerí ľudia zisťovať záležitosti týkajúce sa vrátenia peňazí, že manžel mal nejaké záväzky voči iným osobám. Samotný odporca v tomto konaní potvrdil, že rozvrat manželstva zavinił on tým, že začal podnikat' a v podnikaní sa mu po určitom čase prestalo dariť, vznikali dlžoby, čo trvá asi 3 - 4 roky. Taktiež potvrdil, že má súdny spor, ktorý proti nemu vedie J. Č., avšak v otázke výšky tohto dlhu nie je zatiaľ celkom ustálená. V tejto zápisnici uviedla manželka odporcu, že pre nezrovnalosti vo finančných prostriedkoch bolo už za trvania manželstva zrušené BSM.

Z uznania dlhu vyplýva, že: „Ja L. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Č. Č. XXX dlhujem J. Č., nar. XX. XX. XXXX sumu 240 000,- Čk. Suma je splatná 01. 10. 2008. Časť splateného dlhu - 300,- Eur + 10 000,- Čk. Ostatnú časť chcem vrátiť: 1.) zrekonštruovaním bytového jadra dlhujúcemu do 15. 11. 2009 2.) pôžičkou, ktorú ešte len uzavriem, podpis: U.“

Podľa § 657 O. z. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 O. z. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 558 O. z. ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že upravený návrh navrhovateľa je dôvodný a preto mu vyhovel v celom rozsahu. V rámci vykonaného dokazovania sa súd zamerl predovšetkým, či vzťah medzi navrhovateľom a odporcom bol obchodno-právny, t.j. že navrhovateľ bol subdodávateľom odporcu ako to tvrdil odporca alebo pracovno-právny, t.j. že navrhovateľ bol zamestnancom odporcu, ako to tvrdil navrhovateľ. Odporca na preukázanie svojich tvrdení nepredložil súdu žiadnu písomnú zmluvu s navrhovateľom o subdodávke. Nepredložil súdu ani zmluvu o dielo uzatvorenú medzi objednávateľom C. Ž., H.. U.. X. a zhotoviteľom - odporcom do dňa 18. 06. 2008. Túto naopak súdu predložil navrhovateľ. Na základe tejto zmluvy sa zhotoviteľ zaviazal k vyhotoveniu predmetného diela na svoje náklady a nebezpečenstvo, za podmienok stanovených touto zmluvou a objednávateľ sa zaviazal poskytnúť mu súčinnosť, dielo prevziať a zaplatiť dojednanú cenu. V zmysle jednotlivých bodov tejto zmluvy je zástupcom pre konanie vo veciach zmien zmluvy odporca. Vo veciach realizácie zmluvy odporca, pričom zhotoviteľ - odporca záväzne prehlasuje, že osoby, ktoré sa v súvislosti s plnením

predmetu tejto zmluvy budú pohybovať v mieste plnenia sú v pracovno-právnom alebo obdobnom vzťahu podľa Zákonníka práce ČR. Uvedená zmluva môže byť zmenená iba písomnými dodatkami potvrdenými oprávnenými zástupcami zmluvných strán. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú obchodné podmienky č. 800W487, ktoré upravujú resp. dopĺňajú obsah týchto zmlúv a v zmysle ktorých je zhotoviteľ v rámci dokumentácie povinný viesť aj menný zoznam svojich zamestnancov, ktorí sa budú podieľať na realizácii diela a ktorí jediným budú mať povolený vstup na stavenisko, pričom zhotoviteľ nebol oprávnený zadať vykonanie celého diela tretej osobe alebo osobám, a časť tohto diela môže zadať na vykonanie tretej osobe (subdodávateľovi) len po písomnom súhlase objednávateľa. Taktiež súd nemá preukázané, žeby mal navrhovateľ živnosť v Českej republike na stavené a iné práce, ako uviedol mal živnosť len na Slovensku na reštauračné práce. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že zabezpečil odporcovi na stavbu v V. 4 - 5 brigádnikov, všetko to prebiehalo na čierno a neoficiálne, pričom on mal zaplatiť brigádnikom sumu 100,- Kč a odporca mu mal za nich zaplatiť 120,- Kč. Zo zmluvy o dielo ako aj zo skutočností, že navrhovateľ nebol živnostníkom v Českej republike, má súd preukázané, že navrhovateľ vykonával pre odporcu práce v pracovno-právnom, nie obchodno-právnom vzťahu. Jednoznačne mu nemohol fakturovať vykonané práce, keďže nebol živnostníkom. Zhotoviteľ, teda odporca bol povinný viesť si svoj menný zoznam zamestnancov a súdu aj doložil evidenciu dochádzky, ktorá je založená v prílohovej obálke a z ktorej vyplýva, že navrhovateľ Č.N. J.. ako aj U. X. L.. boli zamestnancami odporcu. To, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom bol pracovno-právny potvrdil aj svedok X. vo svojej výpovedi ako v trestnom konaní, tak aj v tomto konaní a vyplýva to aj z ďalších výpovedí svedkov v trestnom konaní. Pokiaľ aj tvrdil odporca, že zmluva o subdodávke medzi ním a navrhovateľom bola ústna, je to v rozpore so zmluvou o dielo ako aj s obchodnými podmienkami, ktoré vyžadujú písomnú zmluvu v písomnej forme zmeny tejto zmluvy, ako aj písomný súhlas objednávateľa, aby zhotoviteľ mohol zadať vykonanie časti diela tretej osobe. Z vyššie uvedených skutočností mal súd jednoznačne za to, že vzťah navrhovateľa k odporcovi bol pracovno-právny, odporca žiadnym dôkazom nepreukázal opak.

Odporca v rámci konania tvrdil, že mal dostatok finančných prostriedkov, nebol odkázaný na pôžičku od pani Č., keďže disponoval sumou 2 600 000,- Kč, avšak napriek tomu, že mu súd uložil povinnosť predložiť výpis z účtu na sumu 2 600 000,- Kč túto svoju povinnosť si nesplnil. Jeho finančné problémy vyplývali aj z rozvodového spisu 11C/111/2010, kde výslovne ako dôvod rozvodu boli uvedené finančné problémy a dlhy spôsobené odporcom z podnikania. V zápisnici zo dňa 12. 10. 2010 (č. I. 32 spisu 11C/111/2010) manželka odporcu uviedla, že sa rozhodli postaviť si vlastný rodinný dom, rozhodli sa predať byt a finančné prostriedky z tohto predaja dala odporcovi v domnení, že pokryje preddavok na materiál na stavbu domu, pričom pri celkovom vyúčtovaní zistila, že tieto peniaze chýbali, odporca ich bez jej vedomia použil na podnikateľské účely, pričom finančné problémy sa v ich manželskom vzťahu ťahajú najmenej tri roky. Vo veľkej miere ho podporovala finančne aj pre podnikateľské účely, veľakrát pýtal požičať peniaze, že nemá pre svojich zamestnancov. Má vedomosť o tom, že za jej manželom chodili zamestnanci a viacerí ľudia zisťovať záležitosti týkajúce sa vrátenia peňazí, že manžel mal nejaké záväzky voči iným osobám. Samotný odporca v tomto konaní potvrdil, že rozvrat manželstva zavinił on tým, že začal podnikat' a v podnikaní sa mu po určitom čase prestalo dariť, vznikali dlžoby, čo trvá asi 3 - 4 roky. Taktiež potvrdil, že má súdny spor, ktorý proti nemu vedie J. Č., avšak v otázke výšky tohto dlhu nie je zatiaľ celkom ustálená. V tejto zápisnici uviedla manželka odporcu, že pre nezrovnalosti vo finančných prostriedkoch bolo už za trvania manželstva zrušené BSM. Bolo teda jednoznačné, že v čase poskytnutia pôžičky v roku 2008 mal odporca veľké finančné problémy, dlhy, a to bol aj dôvod, prečo sa obrátil na vtedy svojho dobrého priateľa - navrhovateľa so žiadosťou o pôžičku. Navrhovateľ taktiež peniaze nemal a preto sa obrátil na svoju matku so žiadosťou o pôžičku pre odporcu. Tá v konaní jednoznačne uviedla, že si dňa 01. 07. 2008 vzala pôžičku 150 000,- Sk, s celkovými nákladmi na túto pôžičku 49 236,60 Sk a túto hneď pred Slovenskou sporiteľňou odovzdala synovi pred svedkom Bielekom, aby peniaze odovzdal titulom pôžičky odporcovi. Následne od 03.07.2008 do 07. 07. 2008 vybrala z účtu ďalších 62 500,- Sk, ktoré odovzdala svojmu synovi na výplatu zamestnancov odporcu, keďže ten peniaze stále nemal a už predtým investovala do jeho podnikania pôžičku lebo hrozilo, že chlapi zo stavby odídu, ak nebudú vyplatení.

V zmysle § 558 O. z. je uznanie dlhu jednostranným právnym úkonom dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod vzniku pohľadávky, presne určená výška pohľadávky a taktiež musí obsahovať prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Navrhovateľom predložený doklad (č. I. 98) v znení: Ja L. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Č. Č.. XXX dlhujem J. Č., nar. XX. XX. XXXX sumu 240

000,-- Čk. Suma je splatná 01. 10. 2008. Časť splateného dlhu - 300,-- Eur + 10 000,-- Čk. Ostatnú časť chcem vrátiť: 1.) zrekonštruovaním bytového jadra dlhujúcemu do 15. 11. 2009 2.) pôžičkou, ktorú ešte len uzavriem, podpis: U., spĺňa náležitosti uznania dlhu, odporca uznal, že tento papier podpísal, pričom namietal výšku sumy, ktorá tam bola napísaná. Podľa neho tam mala byť iba suma 40 000,-- Kč, dvojka bola dopísaná, avšak túto skutočnosť vyvracia to, že samotný odporca vrátil navrhovateľovi 300,-- Eur a 10 000,-- Čk, čo zodpovedá sume 18 317,20 Kč, a zbytok pôžičky, necelých 22 000,-- Čk sa rozhodol splatiť zrekonštruovaním bytového jadra a pôžičkou, ktorú by si vzal, avšak za takúto sumu sa zrekonštruovať jadro nedá a pôžičku, ktorú by si musel odporca vziať, by bola omnoho vyššia. Samotná sudkyňa po nahliadnutí originálu konštatovala, že tento je písaný jednoliato, nevyplýva z neho, žeby tam bolo nejakým iným perom alebo písmom dopisovaná nejaká suma. Taktiež svedok L. X. potvrdil v konaní, že bol s pánom Č. na futbalovom štadióne na Č., kde tento išiel za odporcom, aby mu podpísal uznanie dlhu. Vie, že tam bola napísaná suma 240 000,-- Kč a že z tejto sumy odporca zaplatil navrhovateľovi sumu 10 000,-- Kč a 300,-- Eur. V čase podpisovania tohto uznania bol od nich vzdialený 7 - 8 metrov. Samotná suma bola napísaná ešte predtým v zošite, ako išiel navrhovateľ za odporcom. Odporca sa pri podpise vôbec nedohadoval, podpísal to. Aj keď v tomto uznaní nie je uvedený dôvod dlhu, súd nemal preukázaný iný dôvod dlhu odporcu voči navrhovateľovi okrem pôžičky, ktorá je predmetom tohto konania. Ide teda o jediný prípad preukázaného dlhu odporcu voči navrhovateľovi, z toho vyplýva, že ide o nezameniteľný záväzok, ktorý preukázateľne odporca uznal a na jeho základe začal aj plniť. Samotný odporca sa v konaní nevedel vyjadriť prečo podpísal takýto text so slovom „dlhujem“, pričom účelovo tvrdil, že ho nikdy nečítal. Odporca v konaní nepreukázal, že jeho dlh v čase uznania neexistoval. V tomto uznaní dokonca uznal, že časť dlhu vo výške 300,-- Eur a 10 000,-- Kč už zaplatil. Pričom súd je toho názoru, že čiastočné plnenie má účinky uznania dlhu. Odporca by nesplácal pohľadávku navrhovateľovi, pokiaľ by neexistovala. Ak by odporca tvrdil, že to boli sumy za vyfakturované práce navrhovateľom, musel by súdu predložiť aj faktúry k týmto platbám. Uznanie dlhu navrhovateľ preukázal objektívnym listinným dôkazom, výpoveďou svedka a plnením odporcu na základe uznania.

Pokiaľ ide o celkový dlh vo výške 240 000,-- Kč, tento pozostával z pôžičky, ktorú si dňa 01. 07. 2008 vzala matka navrhovateľa T. Č.N. J. vo výške 150 000,-- Sk, pričom celkové náklady spojené s týmto úverom predstavovali sumu 49 236,60 Sk. Od 03. 07. do 07. 07. 2008 vybrala matka navrhovateľa ďalšiu sumu vo výške 10 000,-- Sk, 12 500,-- Sk a 42 000,-- Sk, ktoré ako uviedla taktiež odovzdala svojmu synovi, aby vyplatil robotníkov odporcu. Spolu tieto sumy po prepočte kurzom vyšli na sumu 242 708,37 Kč, avšak navrhovateľ žiadal len sumu 240 000,-- Kč. Sudkyňa konštatuje, že k inej sume mohlo dôjsť aj z dôvodu zmeny kurzu koruny a eura. Svedkyňa T. Č. jednoznačne v konaní potvrdila, že pôžičku si zobrala za tým účelom, aby ju odovzdala svojmu synovi navrhovateľovi s tým, že mala vedomosť o tom, že tento ju požičia odporcovi, ktorý na ňu čakal v Českej republike a nemal peniaze na výplaty zamestnancov. Skutočnosť, že peniaze odovzdala svojmu synovi potvrdil aj svedok X., pričom súd mal vyvrátené tvrdenie odporcu, že matka požičala tieto peniaze synovi na zakúpenie auta, keďže aj navrhovateľ spolu s manželkou si dňa 08. 10. 2008 vzali od Slovenskej sporiteľne pôžičku vo výške 300 000,-- Sk na zakúpenie automobilu. Pokiaľ by mali tieto peniaze od matky, nemuseli by si požičiavať. Pričom časový rozdiel medzi týmito pôžičkami je viac ako tri mesiace.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 221 682,80 Kč, ako rozdiel medzi dlžnou sumou 240 000,-- Kč a zaplatenou sumou 18 317,20 Kč do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR číslo 87/1995 Zbierky zákonov, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko sa dostal odporca do omeškania splnením peňažného záväzku súd ho zaviazal zaplatiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 02. 10. 2008 t.j. odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti 01. 10. 2008 uvedeného v uznaní, až do celkového zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania porovnaním návrhu na začatie konania a rozsudku ustálil, že navrhovateľ bol vo veci neúspešný iba v nepatrnej časti, nakoľko v zmysle návrhu na začatie konania bol predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 240000Kč s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 240000Kč od 2.10.2008 do zaplatenia a súd tomuto návrhu vyhovel tak, že zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 221682,80Kč s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 221682,80Kč od 2.10.2008 do zaplatenia. Vzhľadom na neúspech navrhovateľa iba v pomerne nepatrnej časti v konaní, súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania.

Súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1472,28€. Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu vyúčtovanie trov konania podaním zo dňa 12.9.2014, v ktorom žiadal priznať náhradu trov konania vo výške spolu 1717,43€. Právny zástupca navrhovateľa určil za tarifnú hodnotu veci sumu 7996,04€, s čím sa súd stotožnil a z tejto výšky vychádzal pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. Súd mal za preukázané a účelné vykonanie úkonov právnej služby nasledovne:

prevzatie a príprava zastúpenia - plná moc z 31.3.2014.....	237,34€
porada s klientom - 9.7.2014.....	237,34€
účasť na pojednávaní - dňa 10.7.2014.....	237,34€
vyjadrenie k veci - z 28.8.2014.....	237,34€
porada s klientom - 2.9.2014.....	237,34€
účasť na pojednávaní - dňa 11.9.2014.....	237,34€
režijný paušál 6x8,04€ (2014).....	48,24€
spolu.....	1472,28€

Súd nepriznal náhradu trov konania za úkon návrh na začatie konania, nakoľko zo spisového materiálu mal súd preukázané, že návrh na začatie konania podal navrhovateľ osobne a dňa 5.12.2013, teda ešte v čase, keď neudelil plnú moc právnemu zástupcovi (dňa 31.3.2014), t.j. návrh na začatie konania nebol podaný prostredníctvom právneho zástupcu a doplnený návrh na č.l. 36 spisu je tiež podpísaný osobne navrhovateľom, a teda návrh na začatie konania nepodal právny zástupca oprávneného a neprináleží zaň náhrada trov právneho zastúpenia.

Súd zaviazal odporcu uhradiť trovy konania vo výške 1472,28€ na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Peter Pohancheník, advokát, vo P. H..U., č.ú. U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXX.

Podľa § 2 ods. 1. písm. a) poplatkového zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa § 138 ods. 4 O.s.p. ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc priznaná.

Poplatníkom v konaní o zaplatenie v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) poplatkového zákona navrhovateľ, ktorý je ale v zmysle § 138 ods. 4 O.s.p. od poplatku čiastočne oslobodený- v rozsahu, v ktorom mu

bola právna pomoc poskytnutá, keďže mu bol rozhodnutím Centra právnej pomoci, sp. zn. 8709/2013 z 17.12.2013 priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, a to s finančnou účasťou 40€.

Keďže navrhovateľ je od poplatku oslobodený v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc poskytnutá a súd rozsudkom jeho návrhu vyhovel - neúspešný bol iba v pomerne nepatrných častiach a odporca nie je od poplatku oslobodený, súd aplikoval § 2 ods. 2 poplatkového zákona a zaviazal k úhrade súdneho poplatku za návrh na začatie konania pomerne navrhovateľa aj odporcu, a to navrhovateľa v sume 40€, t.j. v sume v ktorej nebol oslobodený od súdnych poplatkov vzhľadom na rozsah priznania právnej pomoci a odporcu vo výške 478,50€, teda vo výške podľa § 7 ods. 11, 12 v spojení s položkou 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a noviel, t.j. súdny poplatok spolu vo výške 518,50€. Súd poplatok súd vypočítal zo základu 8642,42€, po zaokrúhlení 8642€ (240000Kč, podľa kurzu platného k 1.11.2014 1€=27,77Kč), z toho 6%=518,52€, po zaokrúhlení 518,50€.

Ak nebude súdny poplatok v určenej lehote zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmierny),
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.